

[Henning Hasle.]

til den bundne Liste, men det var nødvendigt at have Haand i Hanke med Sagerne. Det er ikke ganske klart, hvad Ministeren mener, for hvad vil det sige at have Haand i Hanke med Sagerne? Det vil altsaa sige, at i hvert Fald maa Ministeren forbeholde sig at begrænse Varerne, og han forbeholder sig maaske ogsaa at placere Købene de forskellige Steder.

I den Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg har ikke i min Tale i Gaar sagt, at jeg mente, de Varer skulde kunne placeres saadan, at man kunde være frit stillet med Hensyn til Landet. Nej, det var disse bestemte Varegrupper, jeg omtalte, som for nylig var overført til den bundne Liste, og samtidig rejste jeg det Spørgsmaal, om man ikke skulde undersøge, om der ikke blandt alle disse Varer, der i alt Fald i lang Tid har været paa bunden Liste, var en Række, man kunde tage ud, og saa sige: Med Hensyn til disse Varer er det ikke afgjort, i hvilket Land de skal købes, og der maa vi give den størst mulige Frihed. Det var det Problem, jeg rejste, det var ikke i al Almindelighed, det er jeg klar over ikke lader sig gøre. Det var det, jeg vilde anmode den højtærede Minister om at udtale sig om. Det egner sig i særlig Grad til Udvalgsbehandling, og jeg vil derfor i Udvalget stille Spørgsmaal derom.

Rager: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at da jeg svarede ham i Gaar paa Spørgsmaalet om svingende Valuta, havde jeg ikke paa nogen Maade misforstaaet, hvad det ærede Medlem spurgte om. Det var netop efter min Udtalelse om, at to Ting var afgørende: naturligvis en Valutas reelle Værdi, men ogsaa dette at have en stabil Valuta, og der mener jeg, jeg har Ret til at hævde, at vor Valuta har været stabil taget i Forhold til Realiteterne, Varepriser etc., naar den fulgte Dollaren, hvorimod den ikke havde været stabil, i det Øjeblik den havde fulgt Sterling. Det fremgaar jo af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hartel i Dag, at det er det, han ogsaa i Virkeligheden har ment; saa er vi jo enige paa det Punkt.

I øvrigt fremgaar det af det Ændringsforslag, som det ærede Medlems Parti

stillede ved en anden Sags Behandling her i Tinget, at man har været opmærksom paa, at det er Sterling, der er i Bevægelse, ellers havde man vel ikke selv fundet sig foranlediget til at lægge en Bund. I Virkeligheden er der principielt overhovedet ingen Forskel mellem det ærede Medlems Valutapolitik og Regeringens, der er blot Spørgsmaalet om, hvor langt man skulde følge Sterling. Men saa vil det ærede Medlem jo ogsaa paa et givet Tidspunkt, hvis det indtræffer — og det har været meget nær ved at indtræffe —, springe fra.

Jeg har ikke talt paa Oppositionens Vegne, det skal jeg i høj Grad bede mig fritaget for efter mit Kendskab til, hvad Oppositionen ønsker sagt. Jeg taler kun paa mit Partis og egne Vegne, og det, jeg har sagt, er, at jeg anser Oppositionens Standpunkt for ansvarsløst og absolut ikke tror, at de, hvis Valutalovens Vedtagelse eller Forkastelse ahang af dem, turde staa paa det Standpunkt, de nu staa paa. Dermed være ikke sagt, at de vilde tage det nøjagtigt som nu, muligt vilde de have Loven underkastet en Ændring, men naturligvis vilde de ikke turde gaa ud i det tomme Rum.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fandt, det var en morsom Situation, Handelsministeren anbragte sig i, naar han vilde argumentere for — hvad jeg nu ikke forstod, at Handelsministeren vil gøre i et og alt, men det havde altsaa det ærede Medlem faaet ud af det —, at alle gode Forhold skyldtes Regeringen, og alle Ulykker og mindre gode Ting skyldtes Forhold udefra. Ja, hvis man vilde hævde det saa strengt, som det ærede Medlem siger det, saa stillede man sig i og for sig principielt i akkurat samme Stilling, som det ærede Medlem staa i, blot omvendt. Jeg har nemlig forstaaet paa det ærede Medlem, at alt, hvad der sker af godt, skyldes Forholdene og Udviklingen ude i Verden, og alt, hvad der sker af ondt, skyldes Regeringen, saa jeg tror nok, at det ærede Medlem i Principet er fuldkommen lige saa latterlig, som Handelsministeren vilde være, hvis han havde stillet sig paa et saadant Standpunkt.

Jeg kunde derefter takke den højtærede Handelsminister for hans Udtalelser om Diskontoen, i hvilke jeg i Virkeligheden synes at have Lov til at spore en Sympati hos Ministeren for, at der muligt paa dette Om-